630/01

Den 22. oktober 2001 blev i sag nr. 55.087:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt vandskade på nogle malerier.

Af klagen til nævnet fremgår bl.a.: "Uvejrs-vandskade i kælder. Jeg havde bl.a. opbevaret mine malerier i denne kælder, som alle er malet 1997-2000 på Århus Kunstakademi i forbindelse med min undervisning der. – Desuden var der en del papir billeder, rammer, træsnit o.lign. – Delvis materialer indkøbt til undervisningsbrug. Andre til underholdning af besøgende børn, i mit hjem. (Farvet karton, glanspapir o.lign.) Top-Danmark, nægter erstatning, da de ikke dækker ting, der er lavet til erhverv. Men da jeg på daværende tidspunkt, ikke havde haft en udstilling endnu, eller for den sags skyld solgt noget, føler jeg mig meget uretfærdigt behandlet."

Selskabet har i skrivelse af 1/3 2001 bl.a. anført: "Forsikringstageren anmelder, at en del effekter er blevet vandskadet og at disse befandt sig i kælderen. Erstatningskravet for disse effekter, herunder nogle malerier var fastsat til 111.706,00 kr. Derfor anmode-

de vi vor stedlige konsulent om, at foretage en vurdering og opgørelse over de beskadigede effekter. Af rapporten fra vor konsulent fremgik det, at der var tale om en dækningsberettiget vandskade og spørgsmålet var herefter hvilken erstatning, der skulle udbetales for disse effekter. Forsikringstageren oplyste overfor vor konsulent, at denne netop havde afsluttet en 4-årig uddannelse på Kunstakademiet i Århus og derfor var i besiddelse af rimeligt meget malerudstyr, herunder en del billeder af egen produktion. I den forbindelse blev det oplyst, at forsikringstageren gennem de sidste år havde haft billeder på udstilling på flere gallerier, hvor disse blev solgt. De billeder, der var solgt på gallerierne havde prismæssigt ligget fra 2.000 kr. til 10.000 kr. og der var ca. solgt 1 billede om måneden. Den samlede indtjening gennem de sidste år havde derfor ligget på mellem 60.000 kr. og 70.000 kr. om året. For at kunne fremstille billederne var der indkøbt materialer til brug for dette fx rammer etc. Da der ud fra de foreliggende oplysninger var tale om erhvervsløsøre med hensyn til billederne og de materialer, der anvendes til fremstilling af disse meddelte vi forsikringstageren, at der ikke kunne betales erstatning for disse."

Heroverfor har klageren i skrivelse af 16/3 2001 bl.a. anført: "Jeg kan oplyse, at jeg ikke har haft nogen galleriudstilling inden skadesdatoen (og for den sags skyld endnu ikke). De eneste udstillinger, jeg har deltaget i, er de årlige elevudstillinger, på Århus Kunstakademi, som finder sted ved hvert undervisningsårs afslutning. Ligeledes er det påståede salg helt hen i vejret (desværre). Jeg husker at taksatoren spurgte til mine fremtidsplaner, nu hvor jeg havde afsluttet min uddannelse. Om der på denne måde kan være opstået en misforståelse, kan for mig, være en eneste forklaring. – For selvfølgelig, ville det være dejligt, hvis en hel masse gallerier ville udstille mine ting, så jeg kunne få et salg i denne størrelses orden. Man har vel lov at drømme!!"

Selskabets konsulent har herefter i skrivelse af 5/4 2001 bl.a. anført: "Jeg har efter modtagelse af Jeres brev gennemlæst den tidligere fremsendte rapport og mine håndskrevne notater fra mødet med ftg. Indholdet i min rapport er fuldstændig i overensstemmelse med forløbet af mødet og de svar, som ftg. gav på mine spørgsmål. Det skal hertil bemærkes, at i forbindelse med snakken om omfanget af salg af billeder spurgte ftg. – 'nu er det vel ikke noget du går videre med' - underforstået til skattevæsnet/kommunen. Jeg tilkendegav klart overfor hende, at det var ikke min opgave, og i øvrigt fandt

jeg det ikke relevant, om hun havde indtjening ved salg af billeder udover hendes understøttelse. Det er derfor min opfattelse, at ftg. på daværende tidspunkt velvilligt forklarede om sit salg af malerier m.v., uden at hun var klar over, at skaden dermed ikke var erstatningsberettiget via den private indboforsikring. Hvorvidt ftg. selv har oppustet værdien og omfanget af solgte malerier for at understrege/retfærdiggøre sit krav, skal jeg lade være usagt, men der er dog efter min opfattelse en vis logik i denne antagelse. Yderligere skal bemærkes, at jeg har undersøgt lidt mere omkring ftg. Jeg kan oplyse, at hun udfra oplysninger fundet på Internettet er medlem af 2 kunstnergrupper ... der udstiller i Kultur... hhv. den 16-24.06.01 og 21-29.01. Ftg. står endvidere som arrangør af sidstnævnte, udstilling. Endvidere kan jeg oplyse, at jeg har talt med en person, der gik på Kunstakademiet sammen med ftg. Pågældende oplyser, at ftg. var og er yderst produktiv, og at prisniveauet for hendes billeder på kr. 2.000 til kr. 10.000 er realistisk. Pågældende er endvidere bekendt med, at ftg. tidligere har haft udstillet billeder på virksomheder og i denne forbindelse også har solgt billeder. Hvilke virksomheder vides ikke. Det oplyses endvidere, at det sandsynligvis er korrekt, at ftg. ikke har udstillet på gallerier. Det skyldes dels at der så skal betales skat af indtjeningen, og dels at det normalt vil være et krav, at man som kunstner har været igennem censur."

Klageren bestrider at have solgt billeder på virksomhedsudstillinger og oplyser, at den nævnte medstuderende har kontaktet hende og over for hende har bestridt at have udtalt sig som angivet vedrørende udstillinger og salg på virksomheder.

Nævnet udtaler:
De oplysninger, der er forelagt nævnet, giver ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har anset effekterne som erhvervsgenstande og derfor har afslået dækning fra den private indboforsikring.

Den afgørelse er ikke ensbetydende med, at bevisførelse under en retssag om omfanget af klagerens salg mv. af malerier ikke vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand